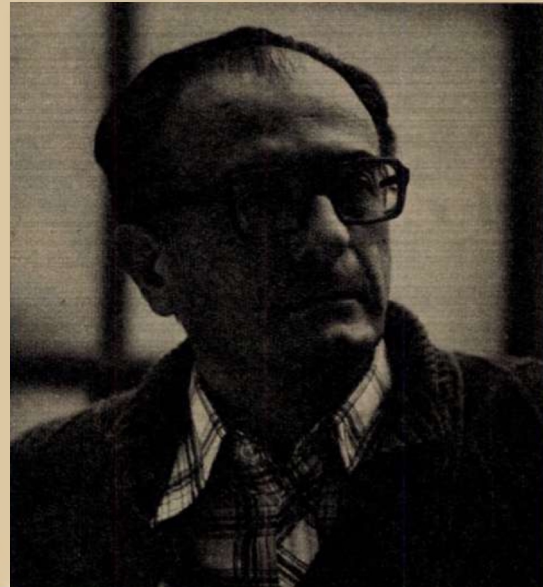

Min dolgozik?

Weöres Sándor 1938-ban írt Theomachia című drámai költeményének rádiófelvételén dolgozunk, amit az Istenek viadala címmel fogunk bemutatni. Ezenkívül Shakespeare Vihar című színműve rádióváltozatának előkészületei is folynak. — Gondolom, alkalmazni fogja ezekben a művekben is azt az alkotói módszert, amelyet a „fantázia” szóval jelzett az utóbbi évek jelentős munkáinak címében: Krúdy-fantázia, Futballfantázia, Betonfantázia. Mit rejt ez a meghatározás? Döblin Alexanderplatz című rádiójátékának hazai megvalósításakor észrevettük, hogy a hangománosan megoldott hangeffektusok, zörejek, zajok nem bontják ki teljes gazdagságában a darab gondolatkörét. Megpróbáltunk új megoldásokat keresni. Például az emberi hang játékos átalakításával, az élettelen dolgok megszólaltatásával. Így érzékletesebbé tehattünk bizonyos gondolati összefüggéseket, ugyanakkor a hallgató képzeletére is erősebben hathattunk. Ez tulajdonképpen a fantázia, mint rádiós módszer alapja. Rendkívül alkalmas volt erre a célra a Krúdy világából komponált mű, hiszen Krúdy szinte az egész világot életre kelti, nemcsak az embereket, hanem a természetet, s a teljes tárgyi környezetet is. Megszólalt a víz, a vonat, a varrógép.

— Latinovits Zoltán játszotta Szindbádöt a Krúdy-fantáziában, és a művész Ady-lemezének felvételeit is Ön rendezte. Mit írna ajánlasként a borítóra?

Úgy hallgassuk, becsüljük ezt a lemezt, hogy meglehet, 10–15 év múlva ez lesz az egyetlen hangdokumentum, amely híven őrzi művészetét. Számomra a legfélelthetlenebb élmény ezen a lemezen A tűz márciusa, s ennek is különösen két sora:

„De tűz és tűz én ifjú testvéreim,
jaj a tüzet ne hagyjátok kihalni...”

Úgy él ez bennem, mint Latinovits Zoltán művészi végrendelete.

Feyér Zoltán